

UITGEVERIJ INFORMATIE DOKUMENTATIE ALGEMEEN

www.uitgeverida.nl

biedt aan:

Canto Temporalis

Over beweging in de muziek
On motion in music

Auteur: Dick Kampman

ISBN/EAN 978-90-73947-16-0
NUR-code: 663 (Muziektheorie)
tweetalig: Nederlands/Engels
110 pagina's
gebonden
prijs: € 24,95

Er heeft een oud eens-zo-langzaam tempo-paradigma bestaan. Vermoedelijk funktioneerde dat tot aan de 20e eeuw. In de 20e eeuwse muziek-pedagogiek en muziekkuitvoering is dit paradigma in onbruik geraakt. Een onjuiste interpretatie van de vroege metronoomcijfers van Beethoven ligt daaraan ten grondslag. Deze onjuiste interpretatie had een extreme virtuosisering van de Westerse muziek tot gevolg. De huidige generatie pedagogen en uitvoerders is niet meer op de hoogte van het bestaan van dit oude tempo-paradigma.

Dit is de kern van het betoog van de auteur. De tekst valt uiteen in een canto en een zakelijke appendix over een onderzoek van Lorenz Gadiant. Dit onderzoek levert een onverwacht bewijs. Het in publicaties van Talsma, Von Gleich en Nater al veronderstelde 17e en 18e eeuwse eens-zo-langzame tempo-paradigma, kan als juist aangenomen worden. Gadiant bewijst dat het vanuit de metronoomcijfers van Beethoven geëxtrapoleerde snelle tempo-paradigma voor de 18e eeuw zeker niet gegolden heeft. Naast het bewijs van Gadiant is er het bewijs van Stewen dat het eens-zo-langzame tempo-paradigma ook in de 19e eeuw aan de orde was.

Formerly existed a early once-as-slow tempoparadigm. This probably functioned until the 20th century. In the 20th century music-education and music-performance this paradigm has been passed into disuse. A incorrect interpretation of the early metronome-values of Beethoven lies at the bottom. This incorrect interpretation had a extreme virtuoizing of the Western music as consequence. The current generation of educationists is not informed about the existence of this early tempo-paradigm.

This is the core of the argument of the author. The text consists of a canto and a objective appendix about a study of Lorenz Gadiant. This study gives a unexpected prove. The in publications of Talsma, Von Gleich and Nater already assumed once-as-slow tempoparadigm in the 17th and 18th century, can be accepted as correct. Gadiant proves that the from the metronome-values of Beethoven extrapolated fast tempoparadigm, was certainly not valid for the 18th century. Alongside the prove of Gadiant there is the prove of Stewen, that the once-as-slow tempo-paradigm existed in the 19th century as well.